

عنوان مقاله:

مدیریت بحران شهری (مطالعه موردی : شهر تهران)

محل انتشار:

نهمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

زهرا بدایق

خلاصه مقاله:

سوانح و حوادث طبیعی سالانه سبب خسارتهای بسیار قابل توجه جانی و مالی در کشور می شود. با توجه به موقعیت کشور و نحوه قرارگیری شهرها در نقاط آسیب پذیر از لحاظ زلزله ، ضرورت پرداختن به این مساله امری بدیهی است . یکی از ضروریترین اقدامات و مسائل ، به کار گیری اصول مدیریت بحران به منظور کاهش مخاطرات، آمادگی ، مقابله ، بازسازی و بازتوانی است . بنابراین مدیریت بحران فرایندی پویا در قالب اقداماتی سنجیده می باشد که پیش از وقوع بحران، در زمان وقوع بحران و بعد از وقوع بحران انجام می شود.براساس پژوهش های وزارت مسکن و شهرسازی در طرح کالبد ملی ، ۵۰ درصد جمعیت شهرنشین کشور در پهنه های زندگی می کنند که دارای بیشترین خطر زلزله خیزی است . با توجه به موقعیت آسیب پذیر کشور ایران در خصوص رخدادهای طبیعی (بویژه زلزله) و همچنین آسیب پذیری شهری کشور در برابر این رخدادهای، هدف این پژوهش شناسایی روش های کاهش آسیبپذیری ناشی از زلزله با استفاده از فنون جغرافیا و برنامه ریزی شهری با رویکرد مدیریت شهری می باشد. این پژوهش از نوع کاربردی و روش پژوهش معیاری - تحلیلی است . دراین پژوهش از تحلیل سلسله مراتبی AHP برای پهنه بندی آسیب پذیری کالبدی و اجتماعی - اقتصادی شهر و نیز روش تحلیل SWOT به منظور ارائه راهبردها، سیاستها و اقدامات استفاده شده است . در این پژوهش برای تعیین ارزش هر یک از معیارها از روش وزن دهی صفر و یک بهره گرفته شده است .

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، زلزله ، آسیب پذیری ، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952592>

